

ԲԱՐՁՐԱԳՈՒՅՆ ՈՐԱԿԱՎՈՐՄԱՆ ԽՆԴՐԵՐԸ ԵՎ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ
ԳԻՏԱԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ Է-ԻՆՖՐԱԿԱՌՈՒԹՎԱԾՔԸ

ՀՐԱՏ ԳԵՂԱԵՑՅԱՆ

Բարձրագույն գիտական որակավորումը՝ խթանում է գիտական և գիտամասնակարժական կազմերի որակի բարձրացումը, նպաստում է գիտության մեջ նոր գիտելիքի ստեղծման գործում անձնական ավանդի ճանաչմանը՝ գիտական աստիճանների և գիտական կոչումների շնորհման միջոցով: 1934թ. ԽՍՀՄ-ում և արդեն մեկ տարի աեց Խորերդային Հայաստանում սկսվեց գիտական աստիճանաշնորհման գործընթացը: ՀՀ Բարձրագույն որակավորման հանձնաժողովի ստեղծումից մինչ այսօր մոտ վեց հազար գիտնական ստացել են գիտությունների գրկութիւն և թեկնածուի գիտական աստիճանների հայտադրական եռակազմությունը: Այսօր ԲՈՀ-ի առջև դրված են երկու կարևոր խնդիր՝ առաջինը՝ գիտական կազմերի որակավորման գիտական ապահովումը, երկրորդը՝ հնարավորություն ապահովել գիտական հանրությանը պաշտպանած առևտնախոսությունների նյութերի օգուագործման համար:

Է-ԻՆֆրակաստուգիւմածքը՝ ԲՈՀ-ի հիմնական խնդիրների լուծման ուղղված արդյունավետ գործիք է Այս ապահովում է ինֆորմացիայի պահպանումը, փնտրումը, վերլուծությունը, ներկայացումը և հաղորդումը: Նախատեսվում է ատենախոսությունների սեղմազքերի և եղացքումը մասնագիտական խորհուրդների կայքերում, հետազոտությունները:

Ո՞ւ-ում ներդրված “Անտոլագիատ” համակարգի նմանակի ստեղծումը՝ Ժամանակակից ինֆորմացիոն տեխնոլոգիաների օգուագործման ուղղված ԲՈՀ-ի երկրորդ կարևոր խնդիրն է, ինչը բույլ կտա բացահայտել անքարեխիդա հայցորդներին:

ԲՈՀ-ի ինֆորմացիոն ապահովման համակարգում գործում են գիտնականների և աստիճանաշնորհման տվյալների կայքեր: Այդպիսի կայքերը պետք է գունվելն աշխատանքային վիճակում, պարբերաբար նորացվեն, լուծվեն ինֆորմացիոն անվտանգության, մուս համակարգերի հետ համագործակցության և այլ կարևոր խնդիրները: ԲՈՀ-ի աշխատանքում ինֆորմացիոն տեխնոլոգիաները սկզբունքորեն անհրաժեշտ են աշխատանքի արդյունավետության և որակի բարձրացման գործում, միաժամանակ չդաշնապով ինքնանպատակ, շատեղեկով նոր խնդիրներ գիտնականների և գիտական որակավորման համակարգի համար: